
Prof. dr Rafał Taubenschlag [nekrolog]

Palestra 2/9(10), 76-77

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

Prof. dr Rafał Taubenschlag

1. W dniu 25 czerwca 1958 r. zmarł w Warszawie prof. dr Rafał Taubenschlag.

Prof. Taubenschlag był jednym z najbardziej znanych i cenionych profesorów prawa uniwersytetów polskich.

Od 1921 r. do 1938 r. prof. Taubenschlag był wykładowcą prawa rzymskiego na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od roku 1946 czynny był na Uniwersytecie Warszawskim.

Prof. Taubenschlag był nie tylko jednym z najwybitniejszych w świecie znawców prawa antycznego, lecz nade wszystko niestrudzonym badaczem i odkrywcą źródeł i instytucyj tego prawa. Swą pasję badawczą Zmarły skierował na mało znaną dziedzinę wczesnego prawa antycznego. W wyniku tych badań powstała nowa gałąź wiedzy — papirologia prawnicza.

O wartości prac prof. Taubenschlaga świadczy powszechne uznanie, jakim cieszył się w świecie naukowym. Wyrazem tego są liczne odznaczenia i tytuły nadane mu przez polskie i zagraniczne instytucje naukowe.

Był członkiem PAU, a następnie PAN, członkiem Akademii w Bolonii, Akademii w Turynie. Societé Bodin w Brukseli, Mark Twain Society w Filadelfii. W latach 1938—1945 był profesorem i wykładowcą Uniwersytetu Columbia w Stanach Zjednoczonych.

W uznaniu zasług prof. Taubenschlaga przyznano Mu w roku 1952 nagrodę państwową I stopnia, a w roku 1956 odznaczono orderem „Sztandar Pracy” I klasy.

Imponujący jest dorobek naukowy, jaki pozostawił po sobie Zmarły. W okresie swego życia wydał około 300 prac naukowych, a jego „Prawo grecko-rzymskie Egiptu w świetle papirusów” uznane zostało przez krytykę światową za dzieło epokowe.

Po wojnie (od roku 1946) prof. Taubenschlag redaguje wychodzący w Warszawie w 8 językach „Rocznik Papirologii Prawniczej”, z którym współpracują uczeni Europy, Azji, Afryki i Ameryki.

Dzięki staraniom prof. Taubenschlaga powstaje w roku 1950 w Warszawie „Instytut Papirologii i Prawa Antycznego”, w którym Zmarły piastuje stanowisko dyrektora.

Śmierć prof. dr Rafała Taubenschlaga jest wielką stratą dla nauki polskiej i światowej.

* * *

2. Dr Feliks Bronisław Jarosz, adwokat w Katowicach, zmarł dnia 15 grudnia 1957 r. po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat sześćdziesiąt.

Urodzony w 1897 r. w Rozwadowie n. Sanem, po ukończeniu gimnazjum, studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim, po czym przez kilka lat pracował w sądownictwie wojskowym. Zwolniony ze służby w wojsku, osiadł w Kowlu na Wołyniu i tu początkowo był podprokuratorem, a następnie aż do wybuchu wojny zajmował się praktyką adwokacką.

Występował we wszystkich większych procesach politycznych, jakie w tym okresie toczyły się na Wołyniu. Bronił wraz z Barcikowskim, Duraczem, Winawerem, Szumańskim i Zubowiczem. W głośnym procesie łuckim w r. 1934 bronił przez szereg tygodni z kilkoma kolegami z Warszawy i Lwowa. Proces łucki odbił się głośnym echem w całym kraju, a opozycyjna prasa warszawska poświęciła temu procesowi wiele uwagi.

Po wybuchu wojny wziął udział w kampanii wrześniowej, następnie przedostał się na Węgry, gdzie kilka lat spędził w obozie dla internowanych.

Do kraju wrócił w r. 1945 i od razu zgłosił się do służby w sądownictwie. Początkowo pracował w Bydgoszczy, a następnie w Katowicach. Po kilku latach przeszedł do adwokatury i rozwinął szeroką praktykę. Był radcą w kilku instytucjach i wiele czasu poświęcał pracy społecznej i politycznej.

Z ramienia PPS, do której należał od wielu lat, wszedł do Sejmu i brał żywy udział w pracach komisji sejmowych.

Obrońca pełen temperamentu, odważny, dobry mówca, uprzejmy i uczynny kolega — cieszył się dużym powodzeniem i uznaniem kolegów.

3. W dniu 2 grudnia 1957 r. zmarł w Poznaniu adwokat Jan Kazimierz Szymański. Zmarły wykonywał praktykę adwokacką na